

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Eivsdem Ad Socios Goam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

EX INDIA LIBER I. 17
EIVSDEM AD SOCIOS
Goam.

FAPONEM Deo adspirante attigi-
mus Augusto mense, die Assumptio-
ni Mariæ Virginis sacro, cum festo ip-
so Diui Ioannis Baptistæ die natali,
Malaca sub vesperam solnissemus.
Nauiculario vsi sumus ethnico, mer-
catore Sina, qui suam in id operam
perfecto Malacæ detulerat. ac primò sanè feliciter na-
uigauimus: sed mox (vt sunt barbarorum ingenia ad
leuitatem atque ad inconstantiam prona) profectio-
nis mutare consiliu nauicularius cepit, & in occurren-
tibus passim insulis tempus frustra conterere. Nobis
autem in eo itinere cum alia multa, tum illa duo pre-
cipue molestissima contigerunt: alterum, quòd oblata
diuinitus tempestate nauis per nequitiam abuterentur;
qua elapsa ad oram Sinarum appellere, ibique totâ hye-
mem, cursum expectâtes ponere cogebantur: alterum,
quòd in eadem nauis simulacrûm uehebatur dæmonis;
cui nauis, quanquam inuicis nobis & inspectantibus, pa-
trio ritu sacrificabant. ab eodem etiam per sortes de ipsa
nauigatione petebant responsa; quæ (vt aiebant, crede-
bantque barbari) modo læta, modò tristia reddebantur.
Centum à Malaca leucas, Sina versus prouecti, quan-
dam ad insulam stetimus: ibique aduersus maris illius
leuitiam naualibus instrumentis, aliaque materia com-
parata, post multas caremonias & sacrificia quaesitum
est ab idolo, prosperam deinceps fortunam esse nos ha-
bituri, necne. cum valde prosperam respondisset, proin-
tente moraremur diutius; sustulimus anchoras, velaque
gratulabundi fecimus omnes: illi, simulacro quod in
suppi locatum candelarum luminibus, odoramentis-
que ex incenso ligno quodam Aquilano venerabantur:
nos conditore cæli terræque Deo, & eius filio Domino
IESU CHRISTO confisi, cuius cultum religionemque
b ampli-

amplificandi studio in ea loca deferebamur. Cui
 effemus in cursu, placuit nautis ab dæmone per
 vtrum navis qua vehebamur, Malacā esse ex la
 ditura. cū in Iaponē quidem perueitram omni
 tilegi retulissent, verū ex Iapone Malacā m
 ueluram: tum verò instituta navigationis pon
 baros cepit, satiusque ijs videri apud Sinas h
 Japonicam profectioem in alterū annum d
 fter aut quis animus, quis tum esset dolor, cog
 biscum potestis ipsi, cū de rota itineris nolim
 consulere tur dæmon. Mox in orā terra quam
 nam vocant, delatis; duo, vno eodemque die (qu
 uæ Mariæ Magdalena: sacer) vespere, sane quā
 pertulimus. Etenim exasperato vchementius ma
 tesque volente iam fluctus, cū iactis anchor
 remur in salo, aperta in ostium sentina: vna
 tibus nostris Emmanuel Sina forte præteritis
 mortuū credidimus: nam & alit cecidera
 ne ad vmbilicum obrutus aliquātiſper in aqua
 verumtamen extractus magno cū labore exa
 uiterque caput fauciatus, adhibita curatio
 bus, Deo fauente conualuit. Nondum huius
 tum erat vulnus: ecce tibi eodem ferme ca
 nauis iactatione, filia nauarchi in mare dilata
 omnium oculis frustra conantium opulari, f
 Cuius interitum tanti sunt ciularus ac lacry
 ta: tanto præterea, quotquot in nauis eramus, v
 crimine versabamur; vt admodum digna m
 res esset. Barbari ad propitiandum per sacrifici
 versi, nulla capta quiete, diem noctem que tota
 dis idolo auibus, ferculisque apponendis ope
 runt, per sortes etiam quæsiere causam infom
 ponsum est: si is qui prius in sentinam cecidit
 nucl fato functus fuisset; puellam in mare no
 psuram. Cernitis ipsi profectio, quantum nob
 so dæmon ab suis ministris creati periculum
 quid futurum fuerit, nisi furentis rabiem De
 pressisset, sed me tamen in primis graues illa Deum

iniuria, & barbarorum sacra illa sacrilega permouebant. inaque fufus in preces, Deum rogati facpius, vt priusquam fluctibus operiremur, homines ab fe ad ipsius imaginem ac similitudinem conditos, tam falsis opinionum erroribus impiisque superstitionibus liberaret. tetrum quippe spectaculum, & indignum est facinus, Dei vice ab hominibus ad vnus Dei laudem factis, adorari perpetuum ipsius humani generis inimicum. Cuius de minis atque terroribus, quibus ille mortales, nactus occasionem, aggreditur, quod multa mihi eo die nocteque Dei beneficio cogniti experiri, quamquam ea sane cognitu vtilia sunt, tamen breuitatis causa cetera praetermittam; vnum illud summam attingam: huiusmodi ipsius petitiones claudi nulla ratione facilius, quam animi magnitudine quadam securitate praestanda, non illa quidem, quae proprijs viribus, sed quae vnus Dei tutela praesidioque nitatur. venisse tempus vlciscendi sui, crebro mihi ponebat ob oculos. sed magis tali in re ac tempore nobis timendum est, ne fixam in Deo fiduciam, quae debet esse firmissima, remittamus, quam ne ab hoste (qui nihil valet nisi Domino permittente) vincamur. Porro, quid nobis in extremo spiritu futurum est, fratres, cum debilitatis corporis animique viribus grauiori quam vnquam antea tentatione vexabimur; nisi per otium prius spem totam in Deo reponere, atque ad eum tempestiue confugere didicerimus?

Ad nauigationem reuertor, lenita paulum tempestate, vela ventis merentes dedimus, paucisque diebus in portum Sinarum quem Cantonium vocant, peruenimus. Ac nauis quidem non dubium fuit, quin hyemandum esset ibidem; quamuis nos partim rogando, partim etiam iniuriam cum Lusitanis, & cum praefecto Malacae exposulaturos minando, frustra eos reuocare a proposito niteremur. Sed nescio quomodo factum est, ve stationis mutandae perendique portus Cincei (qui in eadem est ora) subito consilium caperent. Eo cum iam appropinquarem, nauarchus a quibusdam praeternauigantibus repente fit certior, Cinceum portum a piratis

compluribus obsideri. Præsens omnino periculum
 nebat: eratque ventus Cantonem reuertenti, aduersus
 ponem perenti, secundus. quocirca subita re per
 nautæ, volentes, nolentes, cursum in Iaponem dirig
 & nos quò polliciti fuerant (& quidem reliquis per
 bus insulæ exclusi) rectà Cangoximam, quæ Pauli
 stri patria est, inuito dæmone perducere sunt coacti
 cum à Pauli cognatis, tum à reliquis oppidanis am
 simè excepti, dies ipsos quadraginta in addiscendis
 nicæ linguæ elementis haud exiguo cum labore per
 mus. iamque Decalogi præcepta, Deo fauente prom
 gare sumus aggressi, quæ Paulus noster, & cætera Ch
 stianæ fidei capita patrium in sermonem accuratè
 uertit: ac nos quamprimum typis mādare decreuim
 quò Christi nouitia facilius laiusque fundatur. Idem
 gnatos amicosque homo impiger dies ac noctes ad
 tem hortari ac docere non desinit: breuique uxorem
 filiam, multos præterea viuisque sexus in ouile. Do
 ni compulit. Nec sanè (quod cernimus adhuc) eorum
 consilium improbatum in vulgus: & quia plerique
 runt litteras, perfacile Christianis precati omnibus
 cunt. Die qui fuit Archangelo Michaeli sacer, cum
 Saxumano collocti sumus: qui nos perhonestè
 ceptos, vt Christianæ legis volumina diligenter
 remus admonuit. patris deinde post diebus edu
 re omnibus qui sub eius imperio sunt, fieri Christi
 Hæc nobis initia sese dant: læta utique, veruntame
 modum incerto successu. Magna quippe multitudine
 rum est, qui nefaria huius terræ sacra procurant. Can
 ipsorum placitis atque commentis, quòd Christiani
 toperè pugnat veritas, valde suspicamur fore, vt
 præsentia nobis fauere vidcantur, tamen cum res
 tim progredi ceperit, nostram in perniciem transi
 ant ipsi, tum verò populum concitent, alioquin
 minimè nobis infestum. Fixum autem ac
 est nobis, sicuti ab omni prorsus contumelia
 gij abstinere, ita ab gentibus ad cognitionem
 toris liberatorisque nostri Iesu Christi vocandis.

ratione desistere. Quod si euenierit, vt in caussa tam honesta, tamque pio ac salutari negotio vitam ponamus; nã nos id in magni beneficij loco accipiemus à Domino, cuius præceptis, animarum salutem, corporis nostri iactura mercari iubemur. Vtinam modo nos mentis candorem & simplicitatem, quæ Sancti Spiritus gratissima sedes est, cum fide præstemus. quam tamen ad rem multum nos loci opportunitas adiuuabit. Etenim remotis adeo in regionibus, inter impios de monum cultores ab amicorum conspectu longissime positi, omnique pænæ mortalium ope ac solatio destituti, nimirum nostrimet paulatim obliuiscimur: nosque in Deum totos necessariò effundimus. quod secus, vbi Christiana viget religio, fieri consuevit. parentum quippe vel patrie caritas, affinitates, necessitudines, amicitie, ad omnes corporis animique vsus parata subsidia, Deum inter & homines interponunt ferè sese: atque inde sensim ipsius Dei subrepat obliuio. quocirca eximiam in nos, hoc etiam nomine, Dei benignitatem experimur: qui cum, hac suscipienda peregrinatione, aliquod præstare nos illi putaremus obsequium; ipsi nos potius singulari eiusdem beneficio affectos, multisque vinculis solutos agnoscimus; quæ spem in Deo nostram & cogitationem cælestis patriæ distinebant. Ad hæc illud quoque non leue commodum accedit, quòd delicijs ijs, quæ alibi carnis stimulos irritare, mentisque & corporis vires solent infingere; hic caremus omninò. Etenim Iaponij nullum acule mactant vel comedunt, piscis vescuntur interdum, oryza & tritico non abundant: herbis ac pomis vt plurimum victitant. & quidem ita prospera valetudine ad multam vsque senectutem vtuntur, vt facillè appareat, quàm paucis sit eadem, quæ alioquin est insatiabilis, natura nostra contenta.

Vos item, carissimi fratres, (quoniam tanta vobis provincia patet) vigilate animis; vestramque industriam ac pietatem in theatro cælesti probare contendite. id assequemini, si Christianam humilitatem, & sensibus intimis colueritis, & moribus expresseritis ac vita: quod ad

existimationem auctoritatemq; attinet, totū d. Dom
no permittentes, qui vobis eā ipse per se conciliabor
fectō quōd si facere omiserit: vestra causa videlicet
q̄ Dei sunt vobismet arrogetis, omiserit. Illud vobis
ego etiā atq; etiam obtestor, vt verā inter vos pacē
concordiam omni ratione retineatis: summaq; opera
mini, vt ne qua in vobis semina dissensionis exillat
claros illos vestros conatus ac studia patendi pro Ch
sto, conferatis interim ad omnem discordia: spem
bellandum, memores affirmasse Christum, ea re sua
guitum iri, si se diligerent inuicem. Gratiam suam
minus Deus noster ac voluntatem animis nostris
nuet, quōd ex ea quā maximē cuncta faciamus. Cang
xima. Nonis Nouemb. MDXLIX.

PAVLI IAPONII AD SOCIETATEM IESU IN INDIAM.

Vod mihi maxime fuit operari, vt
ponē redire, matrem meam, & matrem
filiā, cognatos praterca ac familiares
meos ab impio demonū cultu ab
sti religionem traducere mihi
iam Dei Domini nostri clemē
gulari tum consequutus. Nun̄ autem alia me
ra, vt ij, quemadmodum ad Christum conuertit
in fide quam ei dederunt, firmi stabilesq; pat
quod ego cū a Domino precor identidem; tamen
per Christum, vt in precibus vestris ac sacrifici
meorumq; memores sitis, obtestor: quandoquē
salutē (nisi principijs consentiant exitus) expellat
desl. Iaponij me sanē quā libenter audiunt de Iesu Ch
sto verba facientē. itaq; multos, fauēte Deo, Ch
fore cōfido. Nos hic oēs corpore (vtinam & que
bene valeamus, & quamquā a vobis locorum in
disiuncti sumus; tamen & animis in presentia
videmur; & erimus aliquādo corporibus: videlicet
ad extremū iudicium excitabimur, vtinā cum
regnaturi. Cangxima. Nonis Nouemb. MDXLIX.